

ಹೇಗೂ ಕೈತುಂಬಾ ಕೆಲಸವೂ ಇಲ್ಲದ ಕಾರಣ ಇದೊಂದು ಚಂದ ನೋಡಿಬಿಡುವ ಹಕ್ಕಿ ಅವರಿಗೂ ಒಂದಿತ್ತು. ಅವರ ಮನೆಯನ್ನು ಮತ್ತು ಸುತ್ತಮುತ್ತಲ ಜಾಗವ್ಯಾಪ್ತಾ ‘ಹೋಂ ಸ್ಟೇ’ ಮಾಡಲು ಬೇಕಾದಂತೆ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಿಸಬೇಕಿದ್ದರು. ಸಮಸ್ಯೆ ಆರಂಭವಾಗಿದ್ದೇ ಇಲ್ಲ.

ಮಾರ್ಫಲ ರಾಯರ ಮನೆಗೆ ತಾಗಿದಂತೆಯೆ ಗಂಗಾಭವಾನಿಯಿಂದ ಸ್ವಲ್ಪ ಜಾಗವಿದ್ದು, ಅವರಿಗೂ ಈ ಎರಡೂ ಮನೆಗಳ ನಡುವೆ ಸ್ವಷ್ಟವಾದ ಬೇಲಿಯೇನೂ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಎರಡೂ ಕುಟುಂಬಗಳು ನನತ್ತುಳೇ ದಿನ ಕಳೆಯುತ್ತಿದ್ದರಿಂದ ಗಡಿ ಕಾಯುವ ಅಗ್ರಹವೆಂದೂ ಬಹಿರಲ್ಲವೇನ್ನ. ಈಗೊಂದು ಕಾಂಪೌಂಡು ಹಾಕಿಸುವ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ತಮ್ಮ ಗಡಿ ಸರ್ವೇ ಮಾಡಿಸಿದ್ದರು ಮಾರ್ಫಲ ರಾಯರು. ಈಗ ಗಂಗಾ ಗೊಬ್ಬರ ಗುಂಡಿಯಾಗಿ ಉಪಯೋಗಿಸುತ್ತಿರುವ ಜಾಗ ರಾಯರ ಕಾಂಪೌಂಡಿನೊಳಗೆ ಬರುತ್ತಿತ್ತು. ಆದರೆ ಜಾಗ ಗಂಗಾನದೇ ಆಗಿತ್ತು. ಕೃಷಿ ಕುಣಿಂಬವೇಂದರಿಂದ ಭರಿಸಬೇಕಾದ ಹಲವು ರೀತಿಯ ತ್ಯಾಜ್ಯಗಳನ್ನು ಈ ಗೊಬ್ಬರಗುಂಡಿ ಭರಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ಮೂಲತಃ ಗಂಗಾನ 30 ಗುಂಟೆ ತೋಟಕ್ಕೆ, ಉಳಿದ ಹಿತ್ತಲಗಳಿಗೆ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಗೊಬ್ಬರವನ್ನು ಈ ಗುಂಡಿ ನಿಸ್ಯೆಯಿಂದ ಒದಗಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ಆದರೆ ಅಮೃತಶಿಲೆಯ ರಾಯರಿಗೆ ಗೊಬ್ಬರಗುಂಡಿಯಾದರೂ ಹೇಗೆ ಶ್ರಿಯವಾದಿತ್ತು? ಅವರ ತ್ಯಾಜ್ಯಗಳಿಲ್ಲಾ ತೋಟದಲ್ಲಿ ಗೊಬ್ಬರವಾಗುತ್ತಿದ್ದರಿಂದ ನೇರಮನೆಯ ತ್ಯಾಜ್ಯ ಈಗ ತೋಡಕಾಗಿತ್ತು. ಬರುವ ನಗರದ ಅತಿಥಿಗಳಿಗೆ ಮನೆ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ ನಾತ ಬೇರುವ ಗೊಬ್ಬರಗುಂಡಿಯಿದ್ದರೆ ಮೆಚ್ಚೆಗೊಯಾದಿತೇ? ಅದೂ ಅಲ್ಲದೆ, ಆ ಗೊಬ್ಬರಗುಂಡಿಯನ್ನು ಮುಚ್ಚಿ, ಜಾಗ ಸಮತಪ್ಪೆ ಮಾಡಿಸಿಹೊಂಡಿ ಅತಿಥಿಗಳ ಕಾರು ನಿಲ್ಲಿಸಲು ಲಾಯಕ್ವಾದಿತ್ತು ಎಂದು ಅವರು ಹವಣಿಕೊಂಡಿದ್ದರು. ಎಲ್ಲಾ ಆಗುತ್ತಿತ್ತುನೋ ಗಂಗಾ ಒಷಿದಿದ್ದರಿಂದ!

“ಮನೆಯ ಸುತ್ತಿನ ಅಂಗ್ಯೋಯಗಲ ಜಾಗ ಬಿಟ್ಟುಡಿ ಅಂತ್ಯೇ ಹೇಗೆ ಮಾಬ್ಲಿಣಿ? ಆ ಗೊಬ್ಬರಗುಂಡಿ ಅಲ್ಲಿಂದ ತೆಗೆದ್ದೆ ಬೇರೆ ಜಾಗಿಲ್ಲೇ ಯಂಗೆ. ಇಪ್ಪದೊಂದು ಸಣ್ಣ ಅಂಗಳ. ಹುಡುಗ್ನ ಆದಬ್ದಿಂದ ಹಿಡಿದು, ಹಷಟ್ಟ, ಸಂದಿಗೆ ಒಣಿಸಿಲ್ಲಾ ಅದೇ ಜಾಗವೇ. ಗೊಬ್ಬರಗುಂಡಿ ಅಲ್ಲಿಂದ ತೆಗೆಯಲ್ಲಿ ಸಾದ್ವಿಲ್ಲ” ಎಂದು ಗಂಗಾ ಕಡ್ಡಿ ಮುರಿದಂತೆ ಹೇಳಿದ್ದಳು.

“ಇಲ್ಲೇ ಮುಂದೆ ನಿಂಗಳ ತ್ವಾಟಿದ್ದಲ್ಲಿ. ಅಲ್ಲಿ ಮಾಡಿ ಗೊಬ್ಬರಗುಂಡಿನ. ಅಲ್ಲೇ ಗೊಬ್ಬರ ತೆಗೆದ್ದಾತು ಹಾಕಿದ್ದಾತು. ಇಲ್ಲಾದ್ದೇ ನಿಂಗೆ ಕಷ್ಟ. ಅದೂ ಅಲ್ಲೇ ಆ ಗೊಬ್ಬರ ಸುರಿಯ ಕೊಳಕು ಜಾಗಕ್ಕೆ ನೀ ಕೇಳಿದ್ದೋ ಬೇಲೆ ಹೊಡಿ. ಯೋಚ್ಚಿ ಮಾಡು” ಎಂದು ರಾಯರು ಆಕೆಯನ್ನು ಸಾಕಷ್ಟು ಪ್ರಸಲಾಯಿಸಿದ್ದರು.

ಉಹಂ, ಗಂಗಾ ಬಷಟ್ಟಲ್ಲ. ಒಂದು ಘರಾಂಗು ದೂರದ ತೋಟದಲ್ಲಿ ಗೊಬ್ಬರಗುಂಡಿ ಸಾಗಿಸಿದರೆ, ದಿನದ ಕಸವನ್ನು ಅದಕ್ಕೆ ಹೊತ್ತುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ಸುರಿಯವರು ಯಾರು? ಇಲ್ಲಾದರೆ ದಿನೋಪಯೋಗದ ಉಳಿದ ಬಾಳೆಯಿಂದ ಹಿಡಿದು, ಕೊಟ್ಟಿಗೆ ತೋಡಿ ನಿರಿನವರೆಗೆ ಪ್ರತಿಯೊಂದೊಂದೂ ನಿಷ್ಠಿತಯಿಂದ ಗೊಬ್ಬರವಾಗುತ್ತಿದ್ದವು. ರಾಯರು ತಾವು ಹೇಳಿದ್ದಲ್ಲದೆ, ಉಲಿನ ಕೆಲವರಿಂದ ಹೇಳಿಸಿದರು. ರಾಯಭಾರಕ್ಕೆ ತಮ್ಮ ಪತ್ತಿಯನ್ನು ಕಳಿಸಿ ನೋಡಿದರು. ಅವರ ಮನೆಯಿಂದ ಮರಳಿ ಬಂದ ಕುಸುಮಕ್ಕೆ, “ಪಾಪದ್ದು ಗಂಗಾ! ಎಷ್ಟೀಲ್ಲಾ ಕಟ್ಟಪಟೆ ಮಾಡು ದಿನ ಕಳಿಯಲ್ಲಿ. ಆನು ಕಂಡಾಗಿಂದ್ಲೂ ಅದ್ದಾದ್ದು ಮುಗಿಯುದ ಒದ್ದಾಟ. ಈಗ ಅದ್ದ ಜಾಗ ನಾವು ತಗಂತ್ತೆ, ‘ಹೆಕ್ಕಂದು ತಿನ್ನ ಕೊಳಿ ಕಾಲು ಮುದರ್’ ಹೇಳಿ ಉಲರೇಲ್ಲಾ ಮಾತಾಡು. ಕಾರು ನಿಲ್ಲ ಜಾಗ ಬ್ಯಾರೆ ಮಾಡಿ. ಇದನ್ನ ಬಿಟ್ಟಾಕೆ ಅತ್ಯಾಗೆ” ಎಂದು ಗಂಡನಿಗೆ ಉಪದೇಶ ನೀಡಿ, ಅವರ ಬಿಟ್ಟಿರಿಸಿದ್ದಳು.

★★★

ಬರೀ ಕಾರು ನಿಲ್ಲಿಸುವ ವಿವಯವಾಗಿದ್ದರೆ ಇಪ್ಪೀಲ್ಲಾ ಒದ್ದಾದುವ ಪ್ರಮೇಯ ಇರಲಿಲ್ಲ. ವೊದಲಿನಿಂದಲೂ ಅಮೃತಶಿಲೆಯ ಮೋಹಕ್ಕೆ ಬಿಧಿದ್ದ ಮಾರ್ಫಲ ರಾಯರಿಗೆ ಬಿಳಿ, ಸ್ವಷ್ಟವಲ್ಲದ್ದು